

Bij een ander besluit van den 19den Julij is tot majoor bij de 17de afd. inf. benoemd: de kap. VV. G. van der Hoop, van de 10de afd. inf. en adj. van den prov. komm. van Z.-Holland.

Uerscheidenheden.

De regering heeft het noodzakelijk geacht, om de opgeschorte lessen aan de Koninklijke Militaire Akademie, voor een der wetenschappelijke wapens van het staande leger te doen vervangen, door te *Medemblik*, voorloopig eenen nieuwen leercursus voor de Kadets der *Genie* te openen. Sedert ruim vier maanden is deze nieuwe inrigting in werking en zelfs ten dienste van het vak van den *Waterstaat* uitgebreid. Dezen maatregel toejuichende, kan men echter de aanmerking niet terughouden, waarom het wapen der *artillerie* van deze gunst is uitgesloten geworden? — Indien het waar is — en wie zal het betwijfelen — dat tot dit wapen eene wetenschappelijke opleiding onmisbaar is, dan moet het verwondering baren, dat deze opleiding thans geheel uit het oog verloren wordt. Te meer daar, in gewone tijden, dit gedeelte van de vorming van den Artillerist zoo uitsluitend op den voorgrond geplaatst werd. Het is te bejammeren, dat men bij ons, in vele zaken, of te veel of te weinig verrigt; en het is niet te ontkennen, dat dit laatste, in het onderhavige geval, niet anders dan ongunstig in de gevolgen werken kan. Geen wonder dan ook, dat de bovenstaande opmerking niet alleen bij het wapen der *artillerie*, maar ook bij vele Ouders, die hunne kinderen tot dat wapen bestemden, eenen onaangename indruk gemaakt heeft! De middelen, tot het wegnemen dezer gegronde aanmerkingen verdienen, onzes inziens, de bijzondere oplettendheid en de spoedige behartiging van het Gou-vernement. Het ligt buiten den werkkring van den *Spectator*, die middelen aan te wijzen; het zij hier genoeg de aandacht op een belangrijk onderwerp gevestigd te hebben, om de noodzakelijkheid van een geregeld wetenschappelijk onderwijs ook voor de *artillerie* te doen gevoelen. Het is de pligt van hooger, aan de regimatige wenschen van velen in dezen gevolg te geven.

Aanmerkingen op een verslag, betreffende de Topographische Kaart der grensscheiding van het Oud-Nederland en de Belgische provinciën, vervaardigd (de kaart namelijk, niet het verslag!) onder directie van den Kolonel en Directeur der Militaire verkenningen, J. E. VAN GORKUM, geplaatst in de Vriend des Vaderlands, 6e deels n°. 5. (S)

In de inleiding van het genoemde verslag komen eenige bijzonderheden voor, waarmede zij, die met de beoefening der *Topographie* der vreemdelingen, bijzonder bij de Duitschers, niet geheel onkundig zijn, zich moeilijk zullen kunnen vereenigen. Is het pligt den vaderlandschen roem, waar zulks ook geëischt wordt, te handhaven, of de verdiensten van Nederlanders te doen gelden; iets anders is het dezen iets toe te kennen, wat aan anderen behoort. Vooral in het gebied der wetenschap moet deze laakbare partijzucht verbannen zijn; daar moet het *Amicus*

Plato Amicus Socrates enz. boven alles geëerbiedigd worden; want ook het doel der Wetenschap, welke ook, is bevordering der waarheid.

Dit doel, en geen ander, noopt ons het onnaauwkeurige van dat verslag kortelijk aan te toonen. Het moet den heer VAN GORKUM, wiens zedigheid zijne talenten evenaart, zelve gehinderd hebben, dat men ZijnEd.Gestr. eene uitvinding toeschreef, welke een' anderen toekomt. — Slechts het zelf misdeelde gevogelte heeft de vederen van den Paauw noodig, om fraai te schijnen; deze laatste heeft aan eigen verdiensten genoeg. Doch ter zaak.

In het meergemelde verslag lezen wij: » Het is toch bekend, » dat men bij de tweederlei horizontale aangifte (1) van lengte » en breedte, sedert eenigen tijd, eene derde, die der verheven- » heid van den grond of der hoogte gevoegd heeft, welke de » grond boven de oppervlakte der zee en der rivieren bezit. » Dezen nieuwen tak der aardrijkskunde kan men *hypsologie* (!!!) » heeten, en volgens dezelve alleen kan men de reliëfs opgeven, » door middel van zwaardere of minder zware dwarsstrepen in » de hellingen van het ongelijke terrein aan te brengen. Gelijk » men nu tot dus verre alle hoogten, van de steilste bergen af » tot de minste verheffing van den grond toe, in de laatste » dertig à veertig jaren, door meer of minder lange en zware » dwarsstrepen, bij *gissing* aangaf, zoo is de heer VAN GORKUM » op het denkbeeld gekomen om deze dwarsstrepen, door hem » *normalen* geheeten, tot een bijzonder doel aan te wenden, » namelijk om dezelve eene *bepaalde*, meerdere of mindere » breedte of zwarteheid, en lengte te geven, naar mate der ver- » grootende of afnemende rijzing of daling van het terrein en » der graden, die de helling heeft. Hij paste zulks enz."

In de eerste plaats weten wij niet, waartoe dat alles juist hier vermeld wordt. In dat gedeelte der kaart, waarover dit verslag loopt, hebben wij van die *hypsologie* zoo goed als niets bespeurd. De geheele uitweiding is dus een *hors d'œuvre*; doch ware het slechts dat!

Wij zullen op het zonderlinge van sommige uitdrukkingen in het aangehaalde de aandacht niet bepalen; maar alleen opmerken, dat de benaming *normaal* voor de lijn, welke loodrecht staat op de *tangens* van eenig punt eener kromme (en de arceringen in de nieuwere *topographie* zijn niets anders) evenmin eene vinding is van den heer v. G., als de geheele theorie, van welke hier boven gesproken is, zelve. Het is onjuist, dat men vóór den heer v. G., de hoogte van eenig terrein op de kaart alléén bij *gissing* voorstelde. Het denkbeeld, om de hoogten van eenig terrein, naar eenen *bepaalden* maatstaf, door arceringen in kaart uit te drukken, was reeds lang bekend. Dat denkbeeld, of ten minste eene eenvoudige, duidelijke en voor militaire aangelegenheden volledige toepassing van hetzelfde, was voornamelijk het werk van den Saksischen Majoor LEHMANN. Deze heeft, in een geschrift ten titel voerende *Die Lehre der Situation-Zeichnung oder Anweisung zum richtigen Erkennen und genauen Abbilden der Erd-Oberfläche, in topographischen Charten*

(1) *Aangifte*: een kritisch Hollandsch tijdschrift bezigt dit woord!!

und Situation-Planen, te Dresden (2) uitgegeven, deze theorie uitvoerig ontwikkeld. Sedert is deze theorie in Duitschland algemeen en elders, ook hier te lande, bekend geworden, en, hier in hare eerste eenvoudigheid, ginds gewijzigd, toegepast. In onderscheidene geschriften werd in Duitschland deze leer verspreid; ja zelfs werden verschillende middelen uitgedacht om de toepassing dezer leerwijze te bevorderen; waartoe, o. a., de vervaardiging van modellen van bergruggen in gips of hout, met de toestellen ter bepaling van de horizontale doorsneden op dezelve, bijzonder genoemd mogen worden.

Wij zullen bij het overige gedeelte van dit verslag niet stilstaan; de steller zelf vreest, dat hij zijnen lezers niet duidelijk genoeg is, en wij kunnen, in gemoede, niet anders zeggen, dan dat zelden vrees met meer grond gevoed werd. Verlangend zien wij het hier aangekondigd GROOT WERK *Traité de Topographie* van denzelfden auteur te gemoet, en hopen daarin de duidelijkheid te vinden, welke wij, zoowel in dit verslag als in het *Extrait du Traité de Topographie*, te vergeefs gezocht hebben. — Tot zoo lang schorsen wij onze beoordeeling dezes werks op; daar het *thans* geenszins onze bedoeling was, in eene kritiek der *theorie* van den heer v. G. te treden; maar wel eene dwaling aan te wijzen, waarin een *ander*, ten aanzien van ZHEG., vervallen was.

(§) Ofschoon wij, aan ons, vroeger geuit, voornemen getrouw blijvende, slechts spaarzaam in boek-beoordeelingen zullen treden, zijn ons de bovenstaande *Aanmerkingen* van eene te geachte zijde toegezonden, en bevatten zij, ook volgens onze overtuiging, te veel waarheid, dan dat wij dezelve ongebruikt mogten ter zijde leggen. Gelijktijdig met deze *Aanmerkingen* ontvingen wij, van eene andere zijde, een exemplaar van het bewuste verslag uit de *Vriend des Vaderlands*. Zonder over het doel dezer laatste toezending uit te weiden, zij het genoeg hier aan te merken, dat wij, ons met de hoofdstrekking van dat verslag niet kunnende vereenigen, ook niet tot deszelfs verspreiding kunnen medewerken.

(De Militaire Spectator.)

STERKTE VAN HET FRANSCH LEGER.

De staf van het Fransche leger is zamengesteld uit 13 maarschalken, daaronder gerekend de maarschalk *Grouchy*, die slechts titulair is, uit 160 luitenant-generaals, waarvan 130 tot het activiteits-kader behooren, 25 tot het reserve-kader en vijf aan 's konings dienst verbonden zijn; voorts uit 279 *maréchaux-de-camp*, waarvan 208 tot het activiteits-, 64 tot het reserve-kader behooren, vijf aan 's konings dienst en 2 aan die van den hertog van *Orleans* verbonden zijn. Het totaal der hoofd-officieren is derhalve 439, de 13 maarschalken daaronder niet gerekend.

Het leger bestaat uit:

(2) Reeds in 1816 verscheen daarvan de tweede druk.

67 linie-regim., ieder à 3000 man in 4 bat. verdeeld	201,000.
21 regim. ligte infanterie van 2400 in 2 bat.	54,400.
Het vreemd legioen, 6 bataillons	5,000.
3 reg. genie, ieder 2,000 man	6,000.
11 » artillerie, sterk ieder 1,000 man	11,000.
2 » karabiniers à 800 man	1,600.
10 » kurassiers id.	8,000.
12 » dragonders id.	9,600.
6 » lancers id.	4,800.
14 » jagers id.	11,200.
6 » hussaren id.	4,800.
2 » Afrikaansche jagers, nog incompleet	800.
<i>Totaal</i> (daaronder niet begrepen de artillerie- en genie-trein, de gendarmerie en de veteranen)	318,200.

TEGENWOORDIGE STERKTE VAN HET SPAANSCH LEGER.

Het Spaansche leger bestaat tegenwoordig uit 11 regimenten koninklijke lijfwachten; bedragende te zamen ongeveer 16,500 man, en uit 52,480 man linietroepen; te weten: 37,200 man infanterie, 7,200 kavallerie, 5,180 artillerie te voet en 300 man rijdende artillerie; 800 trein-soldaten en 1,800 sappeurs, pionniers enz. Hierbij moet men 42 regimenten gewestelijke militia voegen, welker sterkte men op 80,000 kan rekenen.

STRIJDKRACHTEN VAN DEN KEIZER VAN CHINA.

De land- en zeemagt van China bestaat (naar de opgave van den heer v. *Rienzi*, die zich langen tijd in China heeft opgehouden) gezamenlijk uit 1,291,641 man, waaronder 309,108 man geregelde en 400,000 man ongeregelde infanterie; 227,000 man geregelde en 274,000 ongeregelde kavallerie; 17,000 man artillerie, die zich echter in eenen beklagenswaardigen toestand bevinden. Verder 30,000 tot de geregelde troepen behorende treinknechten; 6,892 Officieren der geregelde en 5,201 Officieren der ongeregelde troepen, en eindelijk 32,440 zee-soldaten.

STERKTE VAN HET PRUISSISCHE LEGER.

In verhouding zijner bevolking en uitgestrektheid heeft Pruisen de grootste militaire magt van Europa. Dit koninkrijk dat op 9577 vierkante mijlen ongeveer 12 millioenen menschen telt, kan in weinige dagen 400,000 man volkomen gewapend onder de vaandels hebben, en kan zelfs, naar omstandigheden, dit aantal tot op 600,000 man brengen. De troepen, welke steeds onder de wapenen zijn, bedragen aan infanterie . . . 132,013 man.

De landwehr, welke slechts tot het doen van oefeningen en in oorlogstijd onder de wapenen komt

	124,737 »
Kavallerie (lijfwacht en linie)	25,200 »
Landwehr kavallerie	19,656 »
Artillerie (lijfwacht en linie)	22,365 »
Landwehr artillerie	17,292 »
Pionniers, Mineurs enz.	13,500 »
Officieren	8,118 »

te zamen 362,831 »

EEN VRAAG EN ANTWOORD.

Okouneff, adjudant van den keizer van Rusland en schrijver van het werk: *Propriétés des trois armes, l'infanterie, la cavalerie et l'artillerie, de leur emploi dans les batailles et de leur emploi entre elles*, drukt zich in dat werk over de kaval-
lerie aldus uit:

» Wanneer de infanterie den grondslag der samenstelling van legers vormt, dan is de kavallerie een bijvoegsel, welker pogingen volstrekt noodzakelijk zijn, om met voordeel een aangevangen gevecht in uitgestrekte velden te ondersteunen en eene overwinning volkomen te maken. Wanneer, vóór de uitvinding van het buskruid, de kavallerie altijd het wapen der overwinning was, waarom heeft het dan in de laatste tijden meestentijds den schijn gehad eener negatieve kracht, en is op de slagvelden verschenen als eene onwerkzame massa? » (1)

Ter beantwoording dezer vraag ontleent de schrijver de woorden van den generaal Bismarck: » Daarom, omdat de kavallerie eenen chef ontbrak, om ze aan te voeren. Alle de schitterende en menigvuldige voordeelen, welke men van eene goede kavallerie verwachten kan, worden *nul*, indien de massa's van dit wapen zonder veerkracht en oordeel aangewend en zoo zij in een onvoordeelig terrein gebruikt worden. Dan volgt ontmoediging op stoutmoedigheid en eindelijk wordt de kavallerie zoo beschroomd in alle hare bewegingen, dat men ze niet dan met moeite van de infanterie kan afscheiden, waaraan ze zich, even als het kind aan de minne, hecht. »

LEGER- (VREEMDE) BERIGTEN.

BELGIE.

BRUSSEL, den 20sten Julij.

(Bijzondere briefwisseling van Spectator.)

Waar is het, dat het Belgische leger, wat het uitwendige betreft, sedert de maand September des voorleden jaars, onbeschrijfelijk veel gewonnen - terwijl het, door deszelfs, sedert opgenoemd tijdstip, ondergane getalvermeerdering en verdere regeling, in het oog eens oppervlakkigen beschouwers, een ontzagverwekkend aanzien verkregen heeft. Wanneer echter al deszelfs elementen met het oog eens zaakkundigen worden gadeslagen, ontdekt men weldra die gebreken, welke, bij elk jong zamengesteld leger, wel onvermijdelijk zijn, doch waartoe het Belgisch karakter en de omwentelingsgeest bij ons meer heeft bijgedragen, dan, onder gelijke omstandigheden, bij een ander volk zou hebben plaats gehad. Even zoo goed als die gebreken in Holland bekend zullen zijn, zoo goed kent men die, welke bij het Hollandsche leger nog altijd heerschen. Doch ook die gebreken worden als het ware gedekt, door eenen geest van orde, waardoor de Hollander zich zoo voordeelich boven alle andere natien onderscheidt - door den

band van eendragt, van vaderlandsliefde en door verknochtheid aan het regerend huis. Van dit alles bestaat in het Belgisch leger, voor als nog, niets, - en wel verre, dat men gezocht heeft deze drijfveeren op te wekken, heeft men daarentegen alles aangewend en gaat men nog steeds voort ieder opkomen denkbeeld van nationaliteit uit te dooven. Naar het zeggen van onze grootte raddraaiers, stond het Belgisch volk, om onafhankelijk te zijn, op tegen hem, waarvan het niets dan weldaden had genoten en aan wien het deszelfs schitterenden voorspoed te danken had. Zoodra stond het echter niet op zichzelf, of weldra bleek het, dat men gedurende de vijftienjarige vereeniging in de kennis van te regeren niets geleerd had. Zij die zich met zooveel gevoel van eigenwaarde, of liever met zooveel verwaandheid, op den zetel verheven hadden, moesten zwijgende bekennen: dat, om *alleen* te loopen, hunne beenen te zwak waren en eenen vreemden *leiband* behoeften. Aan dezen ontbrak het dan ook niet, en in burgerlijke beleeftheid zijn onze naburen, de Franschen, ten onzen opzichte, zich zeer gelijk gebleven. Hoewel men nu in alle administratiën kundige mannen noodig had, was echter hieraan bij het leger het grootste gebrek. Smeekend zag men naar Frankrijk om en overbekend is het, met welk eenen spoed en met hoeveel zorgvuldigheid, men aan dezen blik gehoor gaf. Het Fransche gouvernement was in de gelegenheid geweest (in de maanden Augustus en September 1831), om het gebrek op te merken, waaraan wij mank gingen. Een slechts tamelijk personeel konde hier niet helpen; - wat men dus in personeel zond, was uitmunten, en vooral had men de oplettendheid gebruikt, om mannen te zenden, die in het vak van organiseren in hun vaderland, reeds met goed gevolg bekroonde proeven hadden afgelegd. Ik zeg *organiseren*, maar bedoel hier echter geenszins de kunst van administreren, waarin de Franschen ook niet veel verder, ja misschien minder ver dan wij zijn. Wat men echter voor goed en gereed geld van het Fransch gouvernement in krijgsmaterieel heeft overgenomen, was wel het slechtste, wat men in de fransche magazijnen oplegde; zeker met voornemen, om het bij eene zoo goede gelegenheid als deze, voordeelich weg te doen. Buskruid, dat tot vermalen was voorgedragen, (waarvan de tonnen zelfs de merken droegen); geweren en blankgeweer, buiten model of die afgekeurd waren; - een ponton materieel, dat buiten gebruik was, en waarvan de pontons (koperen), volgens het zeggen van een geloofwaardig persoon, tijdens het kamp van St. Omer reeds waren voorgedragen, om tot het maken van groote veld- of kamp-kookketels gebruikt te worden, enz. enz. - zoodat het scheen, dat men er meer op uit was, om het te *hebben* en om er van te kunnen spreken, dan wel om het te *gebruiken*; - nu, daarvoor zijn wij ook *onzijdig*!

Met eene geestdrift, geheel het Fransche karakter eigen, ging men dan ook aan het organiseren, en met eenen ongelooflijken spoed kwamen de onderscheidene korpsen, met een fraai uiterlijk, van uit de fransche fabriek. Doch ook hiermede ging het om het hardst: *wij hebben zoo veel*, doch niet *wij kunnen er dat mede doen*! Vooral was dit spoed maken opmerkelijk bij de wapens der kavallerie en artillerie, en bijzonderlijk in het laatste. Als door een tooverslag voortgebracht, konde men op den sterkte-staat van het leger schrijven: *acht bespannen batterijen* - de ontzagwekkend klinkende nummers 1-8, moest men echter niet bezien, daar er slechts 3 batterijen waren, die met het noodig aantal *kaissons*

(1) Hierin is Spectator het met den schrijver niet volkomen eens, want in de nieuwere krijgsgeschiedenis heeft de kavallerie geenszins eene onwerkzame rol gespeeld.